

ЗАКОН

о утврђивању максималне зараде у јавном сектору

"Службени гласник РС", број 93 од 28. септембра 2012.

Члан 1.

Овим законом одређује се максимална зарада у јавном сектору, и то: у јавним агенцијама, организацијама на које се примењују прописи о јавним агенцијама, организацијама обавезног социјалног осигурања, јавним предузећима чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, правним лицима над којима Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у управном одбору, као и у другим правним лицима у којима јавна средства чине више од 50% укупних прихода (у даљем тексту: исплатилац зарада у јавном сектору).

Одредбе овог закона не примењују се на Народну банку Србије, Контролу летења Србије и Црне Горе SMATSA доо Београд, Агенцију за борбу против корупције, Државну ревизорску институцију и Фискални савет.

Одредбе овог закона не примењују се на јавна предузећа и правна лица из става 1. овог члана који као учесници на тржишту имају конкуренцију.

Одредбе овог закона не примењују се на високообразовне и научне установе.

Одредбе овог закона не примењују се на ваздухопловно особље чији послови непосредно утичу на безбедност ваздушног саобраћаја и стручњаке информacionих технологија.

Критеријуме и мерила за одређивање јавних предузећа и правних лица који као учесници на тржишту имају конкуренцију, уређује Влада.

Члан 2.

Максимална зарада у јавном сектору не може бити већа од износа који се добија множењем највећег коефицијента за положај, утврђеног законом којим се уређују плате државних службеника и намештеника и основице утврђене законом о буџету за текућу годину.

Зарадом из става 1. овог члана сматра се основна зарада, део зараде за радни учинак, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, у складу са законом о раду, као и друга примања која у складу са законом којим се уређује рад чине зараду.

Члан 3.

Зарада запослених у јавном сектору који обављају пратеће и помоћно-техничке послове који су истоврсни пословима намештеника из четврте, пете и шесте врсте радних места према прописима о државним службеницима и намештеницима, не може бити већа од износа који се добија множењем коефицијента за радно место намештеника према платној групи у којој се радно место налази и основице утврђене законом о буџету за текућу годину.

Зарадом из става 1. овог члана сматра се основна зарада, део зараде за радни учинак, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, у складу са законом о раду, као и друга примања која у складу са законом о раду чине зараду.

Члан 4.

Запослени код исплатиоца зарада у јавном сектору има право на увећану зараду по основу времена проведеног на раду за сваку пуну годину рада остварену у радном односу – 0,4% од основне зараде.

Члан 5.

Износ максималне зараде утврђене у складу са чланом 2. овог закона, може се увећати само по основу времена проведеног на раду, у складу са чланом 4. овог закона.

Члан 6.

Изузетно, у случају успешног пословања и остваривања добрих резултата у раду јавног предузећа и правног лица из члана 1. овог закона, зарада руководиоца у том јавном предузећу и правном лицу, уз сагласност оснивача, може по основу њиховог варијабилног дела зараде бити до 30% већа од износа из члана 2. став 1. овог закона.

Мерила за обрачун и исплату варијабилног дела зараде утврђује Влада.

Члан 7.

Исплатилац зарада у јавном сектору дужан је да приликом коначне исплате зарада за одређени месец уплати у буџет Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, у зависности од тога да ли је оснивач правног лица Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, разлику средстава између укупног износа зарада запослених исплаћеног за месец који претходи месецу почетка примене овог закона и укупног месечног износа зарада који се исплаћује у складу са овим законом.

Одредба става 1. овог члана примењиваће се закључно са исплатом зараде за децембар 2012. године.

Рачун буџета за уплату средстава из става 1. овог члана прописује министар надлежан за послове финансија у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 8.

Исплатилац зарада у јавном сектору дужан је да, у року од 10 дана од дана коначне исплате зарада за одређени месец, министарству надлежном за послове финансија достави извештај о исплаћеним зарадама за тај месец.

Извештај из става 1. овог члана садржи списак запослених са исплаћеним зарадама, и то нарочито: име и презиме запосленог, радно место запосленог и исплаћену зараду.

Образац извештаја из става 2. овог члана прописује министар надлежан за послове финансија у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 9.

Исплатилац зарада у јавном сектору дужан је да своја акта усклади са одредбама овог закона у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 10.

Надзор над применом овог закона врши министарство надлежно за послове финансија.

Члан 11.

Новчаном казном у износу од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај исплатилац зарада у јавном сектору:

- ако исплати зараду супротно одредбама чл. 2. и 3. овог закона;
- ако поступи супротно одредбама члана 5, члана 7. став 1, члана 8. став 1. и члана 9. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице код исплатиоца зарада у јавном сектору новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.